

MALALA YOUSAFZAI

Il·lustrat per KERASCOËT

Alianza editorial

Creus en la màgia?

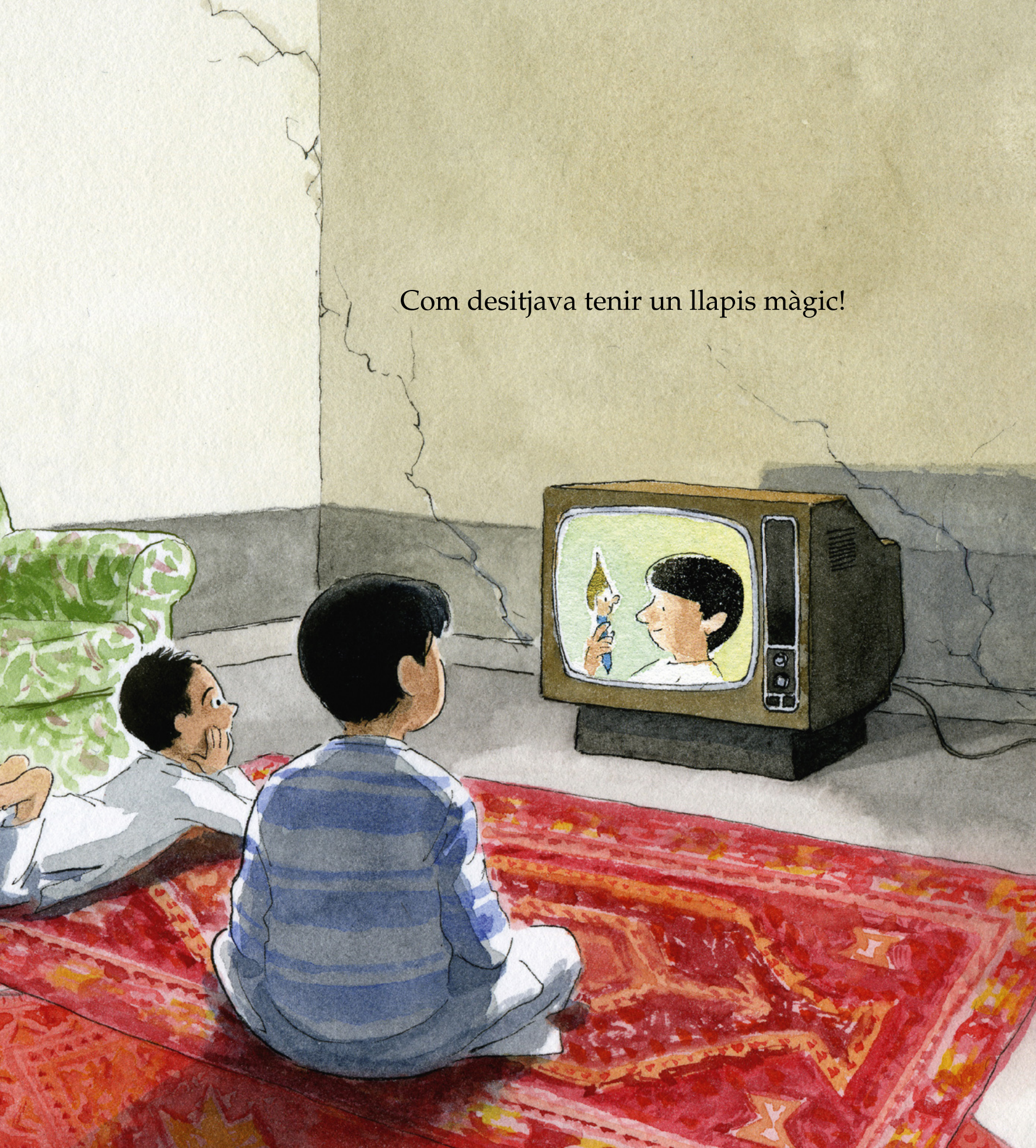

Quan era petita, acostumava a veure un programa de televisió sobre un nen que tenia un llapis màgic. Si tenia gana, el nen dibuixava un bol de curri i, de sobte, apareixia. Si ell i els seus amics es trobaven en perill, dibuixava un policia. El nen era un petit heroi, sempre protegia les persones que ho necessitaven.

Com desitjava tenir un llapis màgic!

Si tingués un llapis màgic, l'utilitzaria per...

... posar un forrellat a la meva porta, així els meus germans no em molestarien.

... aturar el temps, així podria dormir una hora més cada matí.

... eliminar la pudor de l'abocador
que hi ha a prop de casa nostra.

I també el faria servir per fer la gent feliç.

Dibuixaria...

... els vestits més bonics
del món per a la meva mare.

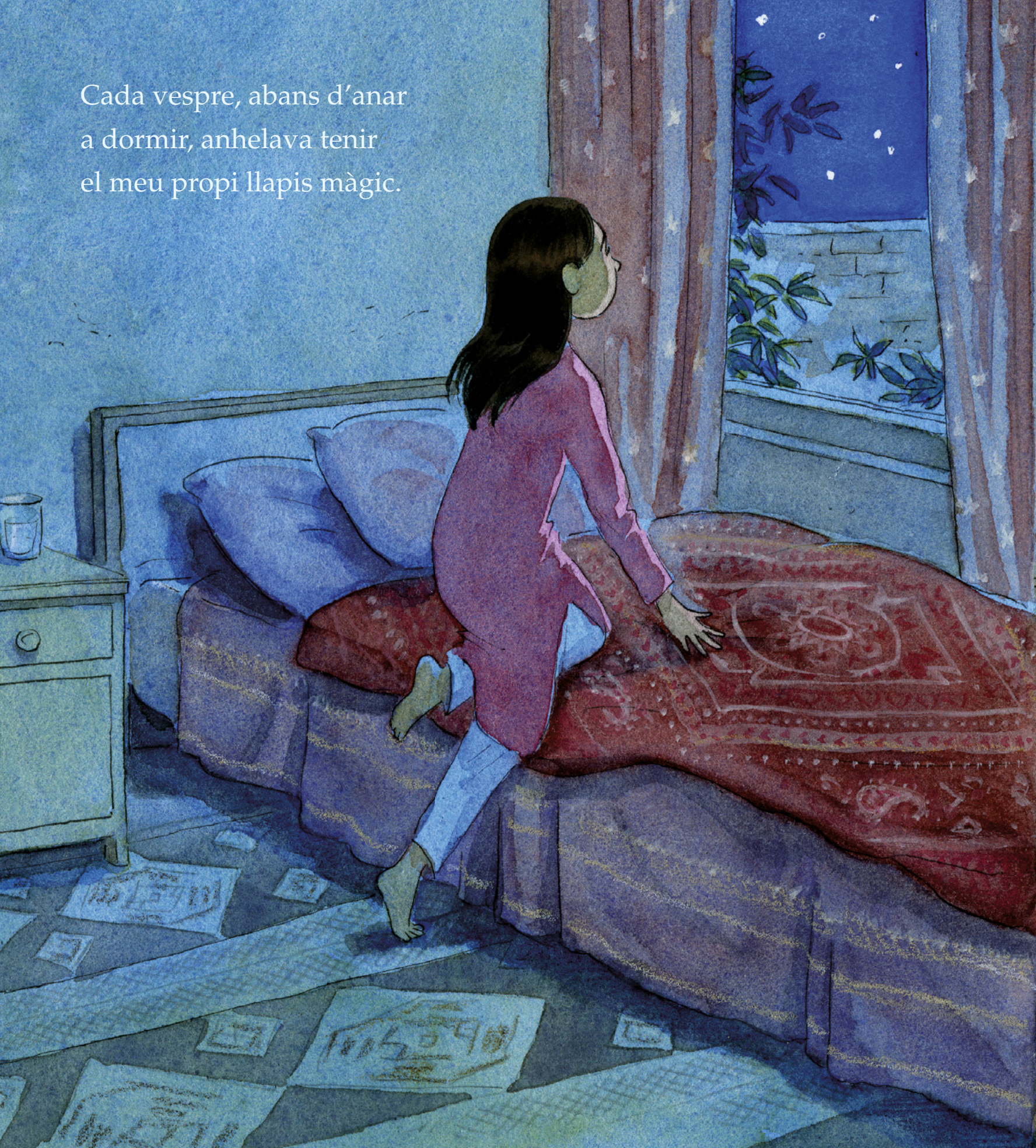

... els millors edificis de la regió per al meu pare.
Així podria obrir moltes escoles on els nens estudiarien
de franc.

... una bona pilota, així els meus germans i jo no hauríem de jugar més amb un vell mitjó farcit d'escombraries.

Cada vespre, abans d'anar
a dormir, anhelava tenir
el meu propi llapis màgic.

I cada matí, en llevar-me, mirava al calaix
de l'escriptori.

Però el llapis màgic no apareixia mai.

Un dia, anava a llençar un grapat de peles de patata i closques d'ou a l'abocador. Arrufava el nas i espantava les mosques, assegurant-me de no aixafar segons què amb les sabates maques. Mentre tirava les deixalles, vaig veure una nena de la meva edat que separava les deixalles en piles.

Una mica més enllà, uns nois buscaven trossos de metall a la pila de brossa amb uns imants lligats al capdavant d'un cordill.

Quan el meu pare va tornar a casa de la feina,
li vaig explicar què havia vist. I es va posar trist.

—*Aba* —li vaig dir.

—*Sí, jani* —em va contestar. Sempre m'agradava
que em digués «estimada».

—Per què mai he vist aquella nena a l'escola?

—Perquè... —va començar a dir, però no va acabar
la frase—. Perquè, *jani*, al nostre país, no tots els pares
envien les seves filles a escola. I alguns nens han de
treballar per ajudar les seves famílies. Aquests nens
venen els metalls que recullen. I si anessin a escola,
les seves famílies passarien gana.

L'escola era el meu lloc favorit. Però mai m'havia
considerat una privilegiada per poder estudiar.

La Malala viurà lliure com un ocell —deia el pare
a tothom—.

Em preguntava quanta llibertat
tindria realment.

